

[A. C. D. Petersen.]

Valgret uden at have svaret Skat, altsaa uden at være Skatteyder. At man er sat i Skat, ja, det kan være meget godt, men det betyder ikke, at man bliver Skatteyder engang. Man er ikke Skatteyder, og der er intet som helst, der siger, at man skal blive Skatteyder. Det kan meget vel tænkes, at man senere bliver ude af Stand til at betale Skat og aldrig bliver Skatteyder, men alligevel har sin Borgerret til at stemme. Naar man ikke kræver Skattebetaling i det Aar, hvori Valget foregaar, som Betingelse for Valgret, kan der findes Afstemninger, hvor Personer stemmer, som ikke er Skatteydere, fordi de aldrig har ydet Skat og aldrig bliver Skatteydere, fordi de aldrig senere kommer til at betale Skat. Det kan man finde adskillige Tilfælde af; det er jeg ganske sikker paa.

Saa sagde den højtærede Minister, at det maatte være en Spøg, naar jeg ønskede, at vi skulde gaa tilbage til den kommunale Valglov af 1928. Nej, det er sandelig ingen Spøg, men det var et Forhandlingsgrundlag, og jeg tilbød den højtærede Minister, at jeg vilde strække mig videre, hvis han vilde vise sig imødekommende. Men han har ikke paa et eneste Omraade givet blot en eneste lille Indrømmelse over for det Partis Krav, som jeg repræsenterer. Som Følge deraf vil han forstaa, at det vil være mig umuligt at være saa elskværdig mod ham, som jeg gerne vilde.

Det ærede Medlem Hr. Nøhr havde den heldige Opgave, at han blot behøvede at være et Ekko af Ordføreren for Det socialdemokratiske Parti, men ogsaa det ærede Medlem Hr. Nøhr var meget ilde berørt af, at jeg havde talt om, at hans Parti ikke har megen Indflydelse. Men kan det ærede Medlem nu være det? Naar den højtærede Minister, som dog ogsaa endnu er Medlem af Det radikale Parti, stiller et Forslag, saa maa jeg vel gaa ud fra, at hans radikale Principper er lige saa gode som det ærede Medlem Hr. Nøhrs, og jeg kan ikke tænke mig, at den højtærede Ministers Evner til at udarbejde Lovforslag skulde være ringere end hans Partis øvrige Medlemmers. Altsaa, det, den højtærede Minister har nedfældet i det første Lovforslag, maa være Udtryk for, hvad Det radikale Parti ønsker, og naar det saa bliver gennemgribende ændret, kan man sige, at det er Storebror, der har taget Sagen i sin Haand, og Lillebror, der traver med.

Det ærede Medlem Hr. Nøhr talte om, at jeg kunde da ikke forlange, at Betaling af Ejendomsskatterne skulde undtages fra Kravet om Skattebetaling som Betingelse

for at opnaa Valgret, og her kom det ærede Medlem med den ejendommeligste Argumentation, jeg nogen Sinde har hørt. Det ærede Medlem kunde paavise, og havde paavist før her fra denne Talerstol, at der var Kommuner, hvor 40—50, ja, helt op til 70 pCt. af Vælgerne var slettet af Valglisten, og sagde, at saa var det da ganske urimeligt at undtage Ejendomsskatterne. Ja, hvis det ærede Medlem kendte de Forhold, han her taler om, vilde det ærede Medlem vide, at det var paa Grund af Ejendomsskatterne, de var slettet. Derfor vilde dette Forhold blive ophævet, hvis Ejendomsskatterne blev undtaget. Det er slet ikke faldet det ærede Medlem ind, og derfor synes jeg, han skulde gennemse Tingene endnu en Gang og undersøge disse Forhold; saa vilde han ud fra disse Betragtninger vist selv komme til at slutte sig til min Opfattelse.

Man taler om Restancer for Ejendomsskatter og Restancer for den almindelige Indkomstskat, som om det var Ting, der kan sidestilles med hinanden som Begrundelse for Fortabelse af Valgret. Jeg har en Gang før sagt det, men jeg skal gerne gentage det, for det synes at være nødvendigt: den almindelige Indkomstskat er lignet paa en faktisk haft Indkomst, og det er en Forsømmelse, naar den paagældende Indtægtsnyder ikke henlægger de Penge, som han ved uvægerligt vil blive krævet i Skat deraf; han har haft Pengene i Haanden, men har blot forsømt at henlægge deraf til Betaling af den Skat, som han skal betale, hvis han vil være en lovlydig og ærekær Borger i Landet. Den Mand derimod, der paa Grundlag af Ejendomsskylden har faaet paalignet en Ejendomsskat af en saadan Højde, at Ejendommens Drift overhovedet ikke kan give Beløbet, saaledes at det er ham umuligt at betale — hans Ejendom er maaske i Forvejen behæftet, saaledes at han ikke kan optage flere Laan, og han har altsaa ingen Mulighed for at skaffe Midler til at betale Skatten —, han er ganske anderledes stillet. Nej, vi ønsker at ligestille de to Kategorier af Skatteydere, saaledes at det i Fremtiden ude i Landdistrikterne og i Provinsbyerne ligesom i København bliver Indkomstskatten, der betinger Bibeholdelsen eller Fortabelsen af kommunal Valgret.

Det ærede Medlem Hr. Elbæk-Jessen gav den undrende Sal en Meddelelse om, at det var kedeligt, at vi var kommet saa langt bagefter med Forslag om, at Ejendomsskatterne skulde undtages, for allerede den 2. Februar 1935 blev det foreslaaet af hans